

Loven, da tør jeg maaffee referere mig til, hvad jeg i Anledning af den første Sag, der stod paa Dagsordenen, anførte, og jeg skal da kun med Hensyn til at jeg, fordi jeg ikke strax havde haft Leilighed til at eftersee Valgloven, udtalte mig noget tvivlende, om Regulativet, der hører til Valgloven, var paaberaabt i Valgloven, eller om det blot var tilføjet til Dplysning, yderligere bemærke, at jeg nu har forviiset mig om, at Regulativet til Valgloven er paaberaabt i selve Valgloven, og altsaa den første constitutionelle Lov, der er givet heri Landet, har netop fulgt den Fremgangsmaade, som Regjeringen senere har fulgt saavel med Hensyn til det Udkast, der foreligger, som med Hensyn til flere andre, at paaberaabe sig Bilagene som integrerende Dele af Loven, uden at de optages i Loven. Imidlertid skal jeg gjentage, hvad jeg anførte i Anledning af den første Sag, der stod paa Dagsordenen, at det er fra Regjeringens Side ganste det Samme, enten man følger den ene eller den anden Fremgangsmaade, og jeg skal saaledes ikke udtale mig mod den Opføring af Tavlen til § 4, som af Udvalget er foreslaaet.

Derimod kan jeg ikke være enig med Udvalget i den betydelige Forskjel, der er foreslaaet i Henseende til Vilkaarene for den 4de Klasse, der indbefatter Soldassistent-Klassen. Det ærede Udvalgs Forslag kan jeg vel fra dets Standpunkt finde fuldkommen consequent. Det ærede Udvalg gaar ud fra den rigtige Grundtanke, at enhver Embedsmands Lønning er sammensat deels af de Indtægter, der udbetales ham, imedens han endnu er i Embedet, deels af den Pension, der tilskrives ham i sin Tid, og naar det ærede Udvalg derfor mener, at mange Officierer, som hidtil ikke have været betragtede som Embedsmænd med Hensyn til Pensionsberettigelse, og heller ikke saaledes være foreslaaede i Regjeringens Udkast, ikke desto mindre skulle have Pensionsberettigelse, da er det consequent, at Udvalget paa den anden Side har fundet sig foranlediget til at foreslaae Nedsættelse i de aarlige Lønninger for disse Officierer, uagtet man ellers mener, at Lønningerne ikke ere for høie. Spørgsmaalet bliver imidlertid, som ogsaa af Udvalget er anerkjendt, hvorvidt denne

Nedsættelse i Henseende til Alderstillægget for de paagjældende Soldassistent-er, 10,000 Rbd. aarlig, staaer i Forhold til den Fordeel, som Classen vil faae ved at erholde Pensionsberettigelse, eller om Classen derved mister for Meget, eller om Statskassen taber for Meget, idet nemlig den aarlige Afgang af 10,000 Rbd. i Alderstillæggets Beløb ikke svarer til den forøgede Byrde, Statskassen kan forudsættes at overtage sig ved at faae $\frac{3}{4}$ af de 411 Betjente, altsaa omtrent 300 Betjente mere, til Concurrence om Pension. Det er vistnok en Beregning, som det er aldeles umuligt med Noagtighed at gjøre under nærværende Forhold. Jeg er end ikke istand til, ved at sammenligne samtlige Lønningsvilkaar for de forskjellige Arter af disse Betjente med de nærværende Pensionslister, at kunne fremstille et nogenlunde rimeligt Resultat med Hensyn til, hvorledes det vil stille sig; thi de forskjellige Forudsætninger med Hensyn til Alder og Tjenestetid ere saa afvigende for den Klasse af Officierer, hvorom der her er Spørgsmaal, og som for en stor Deel først i den modnere Alder træde ind i Tjaget, i Sammenligning med andre Embedsmænd, saa at der slet ikke ad den calculatortiske Vej kan gives nogen Oversigt over, hvorledes det vil stille sig for Statskassen. Men jeg tror heller ikke, at det just er den finantstellige Side af Sagen, som nærmest bør komme i Betragtning. Regjeringen er iøvrigt med Hensyn til denne Deel af Sagen i en besynderlig Stilling. I 1842 har den roeskildske Stænderforsamling i sin da afgivne Finantsbetænkning, Anhanget Pag. CXXXIII, udtrykkelig udtalt det som noget formeentlig administrativt Urigtigt, at Soldassistentclassen i Kjøbenhavn, som da var og endnu er den eneste pensionsberettigede Klasse blandt de underordnede Betjente i Toldtjaget, var pensionsberettiget. Den viborgske Stænderforsamling udtalte sig vel ikke udtrykkelig om dette Punkt; men ifølge samme Forsamlings Betænkning, Anhanget Pag. CXI er man dog berettiget til at antage, at den i det Væsentlige har sluttet sig til de Indstillingspunkter af den roeskildske Stænderforsamling, som den ikke udtrykkelig omtaler, og kun dertil har føjet sine yderligere Bemærkninger. Re-